

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Auctarium. Sive Additiones Ad Viri Clarissimi Henr. Zoesii
J.V.D. Universum Jus Canonicum**

Geismar, Justus Moritz von

Coloniæ Agrippinæ, 1691

Ad tit. XXI. de Cleric. peregrin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62259)

immediate instituti, nec de jure Divino, sicut nec prima tonsura, quæ non est Sacramentum, sicut & Trident. Sess. 23. cap. 2. denotat omnes Ordines præter Diaconatum & Sacerdotium ab Ecclesia institutos. Respondet illos immediate à Christo institutos *implicitè* in ipsa Sacerdotum & Diaconorum institutione, quos Ecclesia postea *explicitè* distinxit. Sic Christus officium Ostiarii exercuit flagello ejiciendo e mentes & vendentes in Templo dicens: *Ego sum ostium*. Lectoris officium exercuit in medio Seniorum aperiens Librum Isaia & legens: *Spiritus Domini super me*. Exorcistam egit, ejiciendo Dæmones, Acolythum, quando dixit: *Ego sum lux mundi*. Subdiaconum quando linteo se præcinxit, & lavit pedes: Diaconum, quando corpus suum post Cænam Discipulis suis dispensavit, & quando dormientes excitavit dicens: *Vigilate & orate*. Sacerdotem egit, quando seipsum in ara Crucis pro Redemptione humana obtulit, idem Sacerdos & hostia.

AD TIT. XXI.

De Cleric. peregrin.

Ad finem Tituli adde: Cæterum hic admonere non erit inconveniens, cum Episcopus alienæ Diocesis subditum ordinare non possit absque superioris ejus licentia, quæ obtinetur per literas dimissorias, quod hæc vel sint speciales, si quis nimirum obtineat, quod v.g. Bambergensis subditus possit ordinari ab Archi-Episcopo Pragensi, quæ expressio specifica hoc operatur, ut ab alio quàm nominato ordi-

nari non debet. *Arg. cap. 5. infr. de præsumpt.* Aliæ iterum vocantur Generales, quando in hunc tenorem datur licentia, ut à quocunque Episcopo ordinari possit. In dimissoriis autem specificè ordo, quem alteri Episcopo conferendi facultas datur exprimendus est, aliàs si in genere fiat mentio Ordinum, non comprehenduntur majores, multò minùs id obtinebit, si Ordines minores tantùm sint expressi *c. 1. h. t.* Dimissorias potest dare Episcopus propriis suis subditis, sive sit Episcopus Originis, sive ratione domicilii, sive ratione beneficii. *cap. cum nullus eod. in 6.* Archi-Episcopus autem subditis Episcopi, cum non sit immediatus superior, eas dare non potest. *Canonist. ad d. cap. cum nullus.* Ubi etiam notandum, quod literæ dimissoriæ differant à Commendatiis, nam literæ dimissoriæ hunc habent effectum, quod quis per eas dimittatur à jurisdictione sui Episcopi, eique conferatur facultas suscipiendi Ordines ab alio Episcopo. Commendatiis autem sunt, quibus non dimittitur quis à jurisdictione, sed tantùm datur licentia suscipiendi Ordines ab alio Episcopo.

Fit etiam mentio in multis Conciliis Chor-Episcoporum, qui erant duplices, alii Presbyteri, qui Episcoporum in villis Vicarii erant, quos hodie vocamus Decanos, vel Vicarios Foraneos, alii erant simul ordinati Episcopi, qui ex commissione Ordines conferre poterant, quos hodie vocamus Suffraganeos, inter quos tamen est differentia, quod nimirum Suffraganei ad proprium alicujus Ecclesiæ ab hostibus occupatæ titulum canonicè ordinentur,

B cùm

cùm Chor-Episcopi tantùm ordinati fuerint ad Ecclesiam ordinario subiectam, quod quemadmodum de jure fieri non debet, quoniam in eadem Civitate plures Episcopos jurisdictionem habentes esse non convenit, ita & Chor-Episcopi cassati & amplius in usu non sunt. *Layman, lib. 5. Tract. 9. cap. 9. num. 2.*

A D T I T. XXIX.

AD Num. 21. *adde*: Ubi observatur, quòd Delegatus debeat citato inferre verba commissionis delegatæ, originale autem comparenti ostendere. *Myns. 3. obs. 1.*

*Ad Num. 38. post verba L. 1. §. si fu-
de x ff. de judic. adde*: Sic prorogari quidem potest de tempore ad tempus, non etiam de persona in personam. *Thom. Trivis. 1. decis. 49.*

A D T I T. XXX.

AD Num. 6. *in fin. adde*: Ubi incidenter nota, quòd Nuncius Apostolicus debeat servare Ferias, vel Curia Romanæ vel Civitatis in qua jus dicit. *Trivis. 1. decis. 31.*

A D T I T. XXXI.

Post verba de offic. legat. in 6. *adde*: Sic etiam non possunt agnoscere causas civiles Regularium contra ipsos motas, vel quovis modo definire. *Trivis. 1. decis. 33.*

A D T I T. XXXII.

AD Num. 4. *in fin. adde*: Ubi inci-

denter nota, quòd publici Doctores Magistratibus civilibus præponendi sint. *Vernul. Instit. polit. lib. 3. tit. 11. §. 7.*

A D T I T. XXXVIII.

AD finem Tituli post hæc verba L. 6. *hoc tit. adde*: Advocatus quidem potest in causis civilibus causam minus probabilem suscipere, dummodo cliens de majori probabilitate admonetur, non tamen licet in causa criminali dubia tueri partes Actoris sive Acusatoris, qui in tali casu graviter peccat contra reum, idem si agatur contra possessionem qui injustè vexatur, cùm in dubio judicetur pro eo. *Busenb. lib. 4. cap. 3. dub. 3.* In causa tamen criminali potest reum etiam fontem defendere, quia reus non tenetur ad pœnam nisi convictus, ergò potest illa per se, vel per alium avertere, donec convincatur. *Busenb. d. l.*

Item tenetur pauperibus in gravi necessitate gratis patrocinari sine notabili tamen suo incommodo.

Advocans scienter in causa injusta, tenetur parti contra quam patrocinium præstitit ex peccato commissionis, damna resarcire, parti autem cui inser-vivit, ex peccato omissionis. *Ita Busenbaum dicitis locis.*

A D T I T. XXXXI.

De Restitution.

AD Num. 6. post hæc verba: *l. quod omnes de R. 7. in 6. adde*: Præviâ causæ cognitione, in qua primò versatur, nam res minima sit, propter quam restitutio postulatur, neque enim ob mini-